

Список використаних джерел

1. Ділове спілкування: проведення презентацій та написання звітів = Business Communication: Effective Presentations and Report Writing : Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Н. Д. Красюк; Нац. банк України, Львів. банк. ін-т. Л., 2004. 143 с. Бібліогр.: с. 143.
2. Л.А.Дяченко, презентація для студентів заочної форми навчання на тему «Культура ділового спілкування».
3. Реферат на тему «Культура ділового спілкування сучасної людини». URL: <http://referatbank.com.ua/referat2.php?id=5146>.
4. Іржі Томан. Мистецтво говорити. К., 1999
5. Стаття на тему «Етика ділового спілкування». URL: <https://studfile.net/preview/5775199/page/93/>.

Фінагєв Євгеній Валерійович,

здобувач ступеня вищої освіти магістра
за спеціальністю «Право» Національної
академії внутрішніх справ

Науковий керівник: Павленко Сергій

Олексійович, провідний науковий
співробітник відділу організації наукової
діяльності та захисту прав
інтелектуальної власності, Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук

ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНУ «СІМ'Я» В ІСТОРИЧНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ

Сім'я як багатогранний осередок нашого суспільства є одним з найдавніших соціальних досягнень людства і відіграє виняткову роль у житті суспільства та його стабілізації. Як первинна група особливого роду сім'я є єдиним і незамінним виробником членів суспільства, у тому числі людини-працівника, людини-власника, людини-політика, носія культурних, духовних, національних цінностей. Через свої багатогранні внутрішні та зовнішні зв'язки та соціальні функції, сім'я чутливо реагує на всі соціальні, економічні, правові зміни, що відбуваються в її сфері впливає таким чином на суспільство [1, с. 70].

Слово «сім'я» походить від слова «сьємь», що означає «робітник, слуга, домо чадець». Виходячи з цього, у первісному розумінні сім'я - це коло осіб, які визначалися як робітники, слуги,

домочадці, тобто особи, пов'язані певними економічними зв'язками [2, с.47-48].

До середини XIX ст. спроби визначити поняття сім'ї носили дещо хаотичний характер. Однак поява окремих фундаментальних досліджень стала переломним етапом у цьому напрямку. Наукові праці Льюїса Г. Моргана («Давнє суспільство», 1877), М. Ковалевського («Нарис походження і розвитку сім'ї та власності», 1890) та Ф. Енгельса («Походження сім'ї, приватної власності і держави», 1884) започаткували наукові дослідження сім'ї як соціального інституту та первинного осередку суспільства [3].

Першим наукове обґрунтування історичної та соціальної ролі сім'ї дав Ф. Енгельс, який писав: «Сім'я дає нам у мініатюрі картину тих самих протилежностей та протиріч, у яких рухається суспільство, а «суспільство - це маса, що складається повністю з індивідуальних сімей, немов з молекул».

Розуміння сім'ї як первинного осередку суспільства розроблялося філософами. На їх думку, сім'я є осередком (малою соціальною групою) суспільства, найважливішою формою організації особистого побуту, що заснований на подружньому союзі і родинних зв'язках, тобто на багатосторонніх відносинах між чоловіком і дружиною, батьками і дітьми, братами і сестрами й іншими родичами, які разом проживають і ведуть спільне господарство [4, с.326; 3].

20 грудня 1989 р. ООН була прийнята Конвенція про права дитини, до якої приєдналася й Україна [5]. Мета цієї Конвенції визначена дуже чітко — турбота про дітей, які мають право на особливий захист і допомогу. У преамбулі до неї підкреслюється, що сім'ї як основній ланці суспільства і природному середовищу для росту і благополуччя всіх її членів, особливо дітей, має надаватися особливий захист і сприяння, оскільки на сім'ю повністю покладається обов'язок у межах суспільства. Крім того, у Конвенції визнається, що дитині для повного і гармонійного розвитку її особистості необхідно рости в сімейному оточенні, в атмосфері щастя, любові і розуміння. Маючи сім'ю, почувати себе у ній вільною людиною, жити у повазі та любові — природне право кожного [1].

Визначення поняття «сім'я» повинно складатися із відповідних ознак, які його відрізняють від інших соціальних та правових інститутів. Однак у юридичній науці однастайності щодо ознак сім'ї не досягнуто.

Невдаючись до детального аналізу погоджуємося з вченими, які пропонують таке юридичне визначення сім'ї [3]: Сім'я - це юридичний зв'язок між фізичними особами, заснований на шлюбі, відносинах

родинності, усиновленні та інших підставах, передбачених у законі, який проявляється у наділенні їх на засадах рівності взаємними особистими немайновими та майновими сімейними правами та обов'язками, спільному житті, спільності інтересів та взаємній юридичній відповідальності.

Список використаних джерел

1. Ніколайчук А.І. Законодавче визначення та закріплення понять «сім'я» та «її членів». Європейські перспективи № 3, 2014. С. 113 – 115.
2. Сімейне право України : підручник / за заг. ред. В. І. Борисової, І. В. Жилінкової. - К. : Юрінком Інтер, 2004. - 264 с.
3. Ватрас В. А. Поняття «сім'я» у сімейному праві України / В. А. Ватрас // Форум права. – 2009. – № 1. – С. 83–91 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2009-1/09vvacrpu.pdf>.
4. Философский словарь / под ред. И. Т. Фролова. - М. : Политиздат, 1981. - 774 с.

Комірчий Павло Олексійович,

доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри публічного управління та
адміністрування Національної академії
внутрішніх справ

КОНЦЕПТУАЛЬНА СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ПУБЛІЧНА СЛУЖБА»

Особливо важливим чинником, що становить єдину державну владу незалежно від її виду, є публічна служба. Ця служба є соціально-правовою інституцією, покликаною забезпечувати, «з одного боку, практичну реалізацію завдань державних і муніципальних органів влади, а з іншого – захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб в їх взаємовідносинах з державою». Саме тому від професійності й компетентності, авторитетності і стабільності, забезпеченості й захищеності публічної служби «залежить функціонування як держави, так і громадянського суспільства» [1, с. 5].

З'ясовуючи концептуальну сутність поняття «публічна служба», передусім слід звернути увагу на те, що воно складається з двох понять – «служба» та «публічний». У тлумачних словниках української мови слово «служба» визначено таким чином: 1) дія за